

19 Ιουλίου, 1996

[ΚΡΟΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΠΕΛΕΚΑΝΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΔΗΜΟΥ ΕΓΚΩΜΗΣ (ΑΡ. 2),

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 156/95)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Προθεσμία — Αργία η τελευταία ημέρα καταχώρισης — Η προσφυγή ασκήθηκε εμπρόθεσμα την επομένη εργάσιμη.

Διοικητικό Δίκαιο — Διοικητική πράξη — Βεβαιωτική σε αντίθεση με 5
εκτελεστή πράξη — Όροι και συνέπειες — Περιστάσεις στην κριθεί-
σα περίπτωση απόρριψης ένστασης κατά της επιβολής επαγγελματι-
κού φόρου.

Ο αιτητής προσέβαλε την απόρριψη της ένστασής του κατά της 10
επιβολής επαγγελματικού φόρου χωρίς να στραφεί κατά της ίδιας της
πράξης επιβολής του φόρου.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφά- 15
σισε ότι:

1. Τελευταία ημέρα καταχώρισης της προσφυγής εν προκειμένω 20
(εντός 75 ημερών), είναι η 12/2/1995. Επειδή όμως η 12/2/1995
ήταν Κυριακή, ορθά και εμπρόθεσμα ο αιτητής καταχώρησε την
προσφυγή την επομένη, 13/2/1995. Το ότι η προσφυγή στρέφεται 25
μόνο εναντίον της απόφασης που απέρριψε την ένσταση του αιτη-
τή ημερομηνίας 23/11/1994, είναι φανερό τόσο από το αιτητικό της
προσφυγής όσο και την αγόρευση του δικηγόρου του αιτητή. Εκεί-
νο που προσβάλλεται είναι αποκλειστικά η απόφαση του Συμβου-
λίου ημερομηνίας 29/11/1994 που απέρριψε την ένσταση του αιτη-

τή και όχι η απόφαση του Συμβουλίου για την επιβολή του τέλους οκυβάλων στον αιτητή, ημερομηνίας 10/10/1994.

5 Η παρούσα υπόθεση διαφοροποιείται εις τούτο από την απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Xenis Larkos v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 2189. Ότι δηλαδή δεν προσβάλλεται η πρώτη απόφαση του Συμβουλίου για την επιβολή του τέλους εν αντιθέσει προς την *Xenis Larkos* (ανωτέρω) όπου προσβάλλετο και η αρχική απόφαση. Αν στην παρούσα υπόθεση προσβάλλετο και η αρχική απόφαση του Συμβουλίου για την επιβολή του τέλους, ημερομηνίας 10/10/1994, δε θα υπήρχε καμία αμφιβολία ότι θα ήταν εκπρόθεσμη.

10
15 2. Βεβαιωτικές είναι οι πράξεις/αποφάσεις που βεβαιώνουν ή επαναλαμβάνουν το περιεχόμενο άλλης προγενέστερης εκτελεστής πράξης και δεικνύουν εμμόνη της διοίκησης στην προηγούμενη της απόφαση.

20 Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η απόφαση του Συμβουλίου ημερομηνίας 10/10/1994 με την οποία επιβλήθηκε η φορολογία στον αιτητή είναι εκτελεστή διοικητική πράξη που μπορούσε να προσβληθεί με προσφυγή εντός 75 ημερών από την ημερομηνία που περιήλθε σε γνώση του αιτητή.

25 Ο αιτητής όμως, αντί να ασκήσει το δικαίωμά του αυτό, υπέβαλε ένσταση στο Συμβούλιο. Τέτοια όμως ένσταση δεν προβλέπεται ειδικά από τον περί Δήμων Νόμο, Ν. 111/85 ως έχει τροποποιηθεί. Με την ένσταση δεν προβλήθηκε κανένα νέο ουσιώδες στοιχείο ούτως ώστε να δικαιολογείται επανεξέταση της εκδοθείσας απόφασης.
30

35 Με την απόφαση ημερομηνίας 29/11/1994 απορρίφθηκε απλά η ένσταση του αιτητή. Αυτό σημαίνει ότι καμία νέα έρευνα δεν είχε γίνει αφού δεν είχαν προβληθεί νέα στοιχεία και ότι το Συμβούλιο εξέφρασε εμμόνη στην προηγούμενη απόφασή του. Συνεπώς πρόκειται για βεβαιωτική πράξη και όχι εκτελεστή απόφαση.

40 3. Οι ισχυρισμοί του αιτητή ότι δε διεξήχθη από το Συμβούλιο η δέουσα έρευνα, ότι η απόφαση ημερομηνίας 29/11/1994 (απόρριψη της ένστασης) είναι αναιτιολόγητη καθώς επίσης ότι το Συμβούλιο ενήργησε κατά δέσμια ενέργεια και καθ' υπέρβαση εξουσίας, καθίστανται άνευ αντικειμένου.

Ο βεβαιωτικός χαρακτήρας της επίδικης απόφασης ημερομηνίας

29/11/1994 παρασύρει και εκμηδενίζει τους πιο πάνω ισχυρισμούς του αιτητή.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

5

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Larkos v. Republic (1987) 3 C.L.R. 2189;

Zenios Closures Ltd. ν. Δήμου Λεμεσού (1993) 4 Α.Α.Δ. 1535, 10

Zenios Cans Ltd. ν. Δήμου Λεμεσού (αρ. 2) (1993) 4 Α.Α.Δ. 2084.

Προσφυγή.

15

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Δήμου Έγκωμης Καθ' ων η αίτηση με την οποία απέρριψε την ένσταση του αιτητή για την επιβολή αύξησης στη φορολογία επαγγέλματος για το έτος 1994.

Α. Δικομίτη για Α. Γεωργιάδη, για τον Αιτητή. 20

Α. Λυκούργου για Τ. Παπαδόπουλο, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

25

ΚΡΟΝΙΑΔΗΣ, Δ.: Το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Έγκωμης (εν τοις εφεξής "το Συμβούλιο"), ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχουν τα άρθρα 84(κ), 104, 105, 106, 126, 129 και 134 του περί Δήμων Νόμου αρ. 111/85 (όπως έχει τροποποιηθεί) ενέκρινε σε συνεδρία του στις 16/9/1994 την εισήγηση της διαχειριστικής επιτροπής για επιβολή αύξησης 10% στην ήδη υπάρχουσα φορολογία επαγγέλματος του 1993 για όλα τα επαγγελματικά υποστατικά που λειτουργούν στην περιοχή του Δήμου, με την επιφύλαξη πως οι φορολογίες δεν θα υπερβαίνουν το ανώτατο, για κάθε κατηγορία, επιτρεπτό όριο από το Νόμο.

35

Το Συμβούλιο ως αρμόδια Αρχή επέβαλε στον αιτητή που διατηρεί τη "Λέσχη Φύλων 7ης Τέχνης Κύπρου", στην Οδό Αλκαίου αρ. 15 που βρίσκεται εντός των δημοτικών ορίων του Δήμου Έγκωμης, το ποσό των £95,= σαν δικαιώματα επαγγελματικής άδειας για το 1994 και απέστειλε προς αυτόν τη σχετική ειδοποίηση.

40

Ο αιτητής με επιστολή του ημερομηνίας 23/11/1994 υπέβαλε έν-

5 σταση κατά της πιο πάνω απόφασης του Συμβουλίου και ζητούσε μείωση του ποσού της φορολογίας, χωρίς να προβάλλει οποιαδήποτε δικαιολογία ή να προτείνει λόγους και νέα γεγονότα που να δικαιολογούν νέα έρευνα από το Συμβούλιο. Τον προηγούμενο χρόνο, το 1993, ο αιτητής είχε φορολογηθεί με το ποσό των £85,=.

10 Το Συμβούλιο απέρριψε την υποβληθείσα ένσταση με επιστολή του προς τον αιτητή ημερομηνίας 29/11/1994. Θεωρώ σκόπιμο όπως παραθέσω αυτούσια την επιστολή απόρριψης της αίτησης η οποία έχει ως εξής:

15 “Αναφέρομαι στην επιστολή σας ημερομηνίας 23.11.94 σχετικά με ένστασή σας για το δικαίωμα επαγγελματικής άδειας, που σας επεβλήθηκε για το 1994 και σας πληροφορώ ότι ο Νέος Περί Δήμων Νόμος αρ. 111 του 1985, καθόρισε το ύψος των δικαιωμάτων με τρόπο που ν’ ανταποκρίνεται στα σημερινά επίπεδα μισθών και εισοδημάτων.

20 Η ένστασή σας έχει εξεταστεί με βάση τα πιο πάνω και τα δικαιολογητικά που έχετε δώσει και αποφασίστηκε όπως:

(α) Η ένστασή σας απορριφθεί.

25 (β)

Ελπίζουμε ότι θα φροντίσετε να εξοφλήσετε σύντομα το λογαριασμό σας, βοηθώντας έτσι το δήμο ν’ ανταποκριθεί στις ανάγκες του.”.

30 Ο αιτητής ισχυρίζεται ότι πριν τη λήψη της απόφασης για τη φορολογία του αιτητή δεν έγινε η δέουσα έρευνα, η δε απόφαση του Συμβουλίου με την οποία απέρριψε την ένστασή του είναι ανατιολόγητη και λήφθηκε υπό το κράτος πλάνης ή καθ’ υπέρβαση εξουσίας ή κατά δέσμια ενέργεια του λόγω του προκαθορισμού της φορολογίας.

35 Το καθ’ ου η αίτηση Συμβούλιο εγείρει δύο προδικαστικές ενστάσεις:

40 (α) Ότι η επίδικη πράξη ή απόφαση δεν είναι εκτελεστή αλλά βεβαιωτική και

(β) Ότι η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη.

Αρχίζοντας από τη δεύτερη προδικαστική ένσταση και μετά από σχετική έρευνα του φακέλου, έχω διαπιστώσει ότι αυτή δεν ευσταθεί. Η προσφυγή στην πραγματικότητα στρέφεται εναντίον της απόρριψης της ένστασης, απόφαση η οποία κοινοποιήθηκε στον αιτητή δι' επιστολής ημερομηνίας 29/11/1994. Με βάση αυτή την ημερομηνία, τελευταία ημέρα καταχώρησης της προσφυγής (εντός 75 ημερών), είναι η 12/2/1995. Επειδή όμως η 12/2/1995 ήταν Κυριακή, ορθά και εμπρόθεσμα ο αιτητής καταχώρησε την προσφυγή την επομένη, 13/2/1995. Το ότι η προσφυγή στρέφεται μόνο εναντίον της απόφασης που απέρριψε την ένσταση του αιτητή ημερομηνίας 23/11/1994, είναι φανερό τόσο από το αιτητικό της προσφυγής όσο και την αγόρευση του δικηγόρου του αιτητή. Εκείνο που προσβάλλεται είναι αποκλειστικά η απόφαση του Συμβουλίου ημερομηνίας 29/11/1994 που απέρριψε την ένσταση του αιτητή και όχι η απόφαση του Συμβουλίου για την επιβολή του τέλους σκυβάλων στον αιτητή, ημερομηνίας 10/10/1994.

Η παρούσα υπόθεση διαφοροποιείται εις τούτο από την απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Xenis Larkos v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 2189. Ότι δηλαδή δεν προσβάλλεται η πρώτη απόφαση του Συμβουλίου για την επιβολή του τέλους εν αντιθέσει προς την *Xenis Larkos* (ανωτέρω) όπου προσβάλλετο και η αρχική απόφαση. Αν στην παρούσα υπόθεση προσβάλλετο και η αρχική απόφαση του Συμβουλίου για την επιβολή του τέλους, ημερομηνίας 10/10/1994, δεν θα υπήρχε καμία αμφιβολία ότι θα ήταν εκπρόθεσμη.

Έρχομαι τώρα να εξετάσω την πρώτη προδικαστική ένσταση του Συμβουλίου, ότι η απόφασή του όπως εκφράζεται στην επιστολή προς τον αιτητή ημερομηνίας 29/11/1994 είναι απλώς βεβαιωτική προηγούμενης απόφασης και ως εκ τούτου δεν είναι δυνατή η προσβολή της με προσφυγή, ως μη εκτελεστή διοικητική πράξη.

Βεβαιωτικές είναι οι πράξεις/αποφάσεις που βεβαιώνουν ή επαναλαμβάνουν το περιεχόμενο άλλης προγενέστερης εκτελεστής πράξης και δεικνύουν εμμονή της διοίκησης στην προηγούμενη της απόφαση. Στην απόφαση της Ολομέλειας *Xenis Larkos* (πιο πάνω), στη σελίδα 2211-2212, αναφέρονται τα εξής:

“A confirmatory act or decision is an act or decision of the administration which repeats the contents of a previous executory act and signifies the adherence of the administration to a course already adopted.

An act is confirmatory of a previous act if the following elements are present:

- 5 (a) Identity of the issuing authority.
- (b) Identity of the person or persons to whom it relates.
- (c) Identity of the procedure.
- 10 (d) Identity of the reasoning; and
- (e) Identity of the order.

15 If a new inquiry is carried into the matter, the act which contains a confirmation of an earlier one, may be subject to a recourse - (see Tsatsos - Application for Annulment, 3rd Edition, pp. 132-133; *Kyprianides v. Republic* (supra); *Goulielmos v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 883, at pp. 894-896).”.

20 Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η απόφαση του Συμβουλίου ημερομηνίας 10/10/1994 με την οποία επιβλήθηκε η φορολογία στον αιτητή είναι εκτελεστή διοικητική πράξη που μπορούσε να προσβληθεί με προσφυγή εντός 75 ημερών από την ημερομηνία που περιήλθε σε γνώση του αιτητή.

25 Ο αιτητής όμως, αντί να ασκήσει το δικαίωμά του αυτό, υπέβαλε ένσταση στο Συμβούλιο. Τέτοια όμως ένσταση δεν προβλέπεται ειδικά από τον περί Δήμων Νόμο, αρ. 111/85 ως έχει τροποποιηθεί. Με την ένσταση δεν προβλήθηκε κανένα νέο ουσιώδες
30 στοιχείο ούτως ώστε να δικαιολογείται επανεξέταση της εκδοθείσας απόφασης.

35 Με την απόφαση ημερομηνίας 29/11/1994 απορρίφθηκε απλά η ένσταση του αιτητή. Αυτό σημαίνει ότι καμία νέα έρευνα δεν είχε γίνει αφού δεν είχαν προβληθεί νέα στοιχεία και ότι το Συμβούλιο εξέφρασε εμμονή στην προηγούμενη απόφασή του. Συνεπώς πρόκειται για βεβαιωτική πράξη και όχι εκτελεστή απόφαση (Βλέπε *Zenios Closures Ltd. v. Δήμου Λεμεσού* (1993) 4 Α.Α.Δ. 1535 και *Zenios Cans Ltd. v. Δήμου Λεμεσού* (αρ. 2) (1993) 4 Α.Α.Δ. 2084).

40 Σχετικό είναι και το ακόλουθο απόσπασμα από την απόφαση της Ολομέλειας στην απόφαση *Larkos* (ανωτέρω), από τη σελίδα 2199:-

“It is further established that when an application is made for reconsideration of the case and a decision is given based on the same factual and legal basis confirming the previous one, such new decision is merely a confirmatory one and as such it can neither be the subject matter of a recourse nor in any way suspend or revive the 75 days time for challenging the original decision (see, inter alia: *Zivlas v. Municipality of Paphos* (1975) 3 C.L.R. 349; *Ioannou v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 1002; *Peletico Ltd. v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 1582; *Kritikos v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 2638).”.

(Βλέπε επίσης “Η Αίτηση Ακυρώσεως Ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας” του Θ. Τσάτσου, σελ. 131-132 και Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας (1929-1959), σελ. 240).

Κρίνω, κατά συνέπεια, ότι η απόφαση επί της ενστάσεως του αιτητή ημερομηνίας 29/11/1994 η οποία κοινοποιήθηκε σ’ αυτόν, συνιστούσε πράξη βεβαιωτική και κατ’ επέκταση όχι εκτελεστή.

Ενόψει της πιο πάνω κατάληξής μου, οι ισχυρισμοί του αιτητή ότι δεν διεξήχθη από το Συμβούλιο η δέουσα έρευνα, ότι η απόφαση ημερομηνίας 29/11/1994 (απόρριψη της ένστασης) είναι αναιτιολόγητη καθώς επίσης ότι το Συμβούλιο ενήργησε κατά δέσμια ενέργεια και καθ’ υπέρβαση εξουσίας, καθίστανται άνευ αντικειμένου.

Ο βεβαιωτικός χαρακτήρας της επίδικης απόφασης ημερομηνίας 29/11/1994 παρασύρει και εκμηδενίζει τους πιο πάνω ισχυρισμούς του αιτητή.

Για τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Τα έξοδα να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή.

*Η προσφυγή απορρίπτεται με
έξοδα.*